Ner 59 i 60.

DZIENNIK RZĄDOWY
MIASTA KRAKOWA
I JEGO OKRĘGU.

W Krakowie dnia 16 Marca 1850 r.

Nro 3012.

Kundmachung.

In Folge Erlaßes des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 11 Februar 1849 Z. $\frac{39867}{2283}$ werden die in den §§ 13 und 14, der Kundmachung vom 30 Oktober 1848 Zahl 146 enthaltenen Bestimmungen wegen Untersuchung und Bestrafung der Contraventionen widerrufen, und es wird erklärt, das auf die Uebertretungen der oben bezogenen Kundmachung vom 30 Oktober 1848 die Bestimmungen des Gefälls-Strafgesetzes vom Jahre 1835 anzuwenden und ne-

Ner 3012. [138]

OBWIESZCZENIE.

Na skutek postanowienia Wysokiego C. K. Ministeryum skarbu z dnia 11 Lutego 1849 Nro $\frac{39867}{2283}$ podaje się do powszechnej wiadomości, że przepisy §§ 13 i 14, Obwieszczenia z dnia 30 Października 1848 Nro 146, o dochodzeniu i sądzeniu przekroczeń defraudacyjnych, niniejszym odwołane zostają, i że do przekroczeń, w rzeczonem Obwieszczeniu z dnia 30 Października 1848 wzmiankowanych, przepisy prawa karnego dochodowego z r. 1835, stósowane,

mentlich die Uebertretungen der in den § 5 und 7 jener Kundmachung ausgedruckten Verbote nach § 189 eben dieses Gesetzes zu behandeln sind.

Krakau am 11 März 1850.

Ettmayer.

a w szczególności przekroczenia zakazów w §§ 5 i 7 Obwieszczenia powyższego wymienionych według § 189 tegoż prawa, dochodzone i sądzone być powinny.

Kraków d. 11 Marca 1850.

Z C. K. Kommissyi Gubernialnéj.

ETTMAYER m. p.

Ner 2595. [139]

RADA ADMINISTRACYJNA

Okręgu Krakowskiego.

Odnośnie do reskryptu c. k. Kommissyi Gubernialnéj z dnia 14 Stycznia r. b. do Nru 17034 z r. 1849 wydanego, Rada Administracyjna nadesłany sobie odpis rozperządzenia Wysokiego Ministerstwa Wojny, do Naczelnéj Dyrekcyi Lekarsko Polowéj datowanego w Wiédniu 15 Października 1849 r. Ner 5286 jako wszystkich w Mieście Krakowie i Jego Okręgu zamieszkałych Lekarzy i Chirurgów dotyczącego, do wiadomości dla zastósowania się niniejszym podaje.

Kraków dnia 8 Marca 1850 r.

Prezes

P. MICHAŁOWSKI.

Sekretarz Jlzy

WASILEWSKI.

Odpis rozporządzenia W. Ministerstwa Wojny do Naczelnej Dyrekcyi Lekarsko Polowéj, datowanego w Wiedniu 15 Października 1849 Ner 5286.

Odnośnie do uczynionego wniosku przy rapporcie z d. 6 b. m. Ner 7049 tyczącego się środków ku zabezpieczeniu przyszłéj potrzeby Lekarzy polowych dla c. k. Armii, Ministerstwo Wojny znajduje się spowodowaném przepisać co następuje: z przyczyny ukończonego stanu wojny w całej obszerności Cesarstwa, przyjmowanie Lekarzy polowych na czas trwania wojny, nie może już mieć miejsca, i w miarę zmniejszania się potrzeby Lekarzy w c. k. Armii, należy mieć na uwadze, aby od wyjątkowych zachęt jakich tak bardzo zwiększona potrzeba w skutku wydarzeń wojennych, zaciągania cywilnych Lekarzy do wojska wymagała, w miarę zmniejszania się onejże, wracać po większéj części do systematycznych przepisów. Z tego wypływa, że przyjmowanie cywilnych Lekarzy, którzy tylko dyplomami Uniwersytetów zagranicznych są opatrzeni, znosi się na przyszłość, i odtąd co się tyczy aspirantów do stałego umieszczenia w linii lekarsko polowéj, wszystkie téj przepisy w używanie napowrót wprowadzić należy, które z okoliczności najwyższém postanowieniem z d. 11 Marca 1848 nastąpionej reorganizacyi branży lekarstko polowéj, tudzież pod względem operatury najwyższém postanowieniem z d. 22 Stycznia 1849 r. wydane, i reskryptami z dnia 27 Marca 1848 r. Ner 977 i 28 Stycznia 1849 r. Ner 412 publikowane były. Stąd wypływa, że od warunku, ażeby wstępujący do części służby lekarsko polowéj Lekarze cywilni, przed stanowczém swém zamianowaniem, poddawali się częściowéj, mianowicie zaś trzechmiesięcznéj praktyce przy Szpitalach — odstępować nie można; ponieważ obstawanie przy tym warunku licznemu wstępowaniu do służby tém mniéj stać może na

przeszkodzie, że wedle okólniozego reskryptu z d. 27 Marca r. z. Ner 977 w punkcie 9 aspirantom do służby lekarsko polowćj w ciągu ich praktyki szpitalnéj, płaca do przyszłéj szarży przywiązana, jest przyznaną. Wniosek zaś Naczelnéj Dyrekcyi Lekarskiéj: ażeby Magistrowie chirurgii nie byli na przyszłość zaraz jako naczelni Lekarze, lecz tylko jako Podlekarze assenterowani, nie może na teraz znaleść miejsca, albowiem to wstrzymywałoby indywidua wyższy stopień ukształcenia chirurgicznego posiadające, których akwizycya nader jest pożądaną, od wstępowania w służbę lekarsko polową.

Żeby zresztą i pełni zasług Podlekarze, którzy tylko pro patronatu graduowani są, widoku do awansu pozbawieni nie byli, W. Ministerstwo reskryptem swoim z d. 20 Kwietnia b. r. Ner $\frac{1858}{1889}$ postanowiło, ażeby po tymczasowém obsadzeniu miejsc dla braku Nadlekarzy przez Nadchirurgów, aż do $\frac{1}{4}$ części wakujących, które dla cywilnych Doktorów są zachowane, połowa miejsc po Nadchirurgach awansowanymi Podlekarzami obsadzoną została. Upoważnia się przeto Dyrekcyą Nadlekarską, ażeby następnie opróżnione posady Nadlekarzy aż do liczby 25, które ciągle dla wchodzących w służbę wojskową Lekarzy cywilnych w odwodzie trzymane być powinny, przez Nadchirurgów w sposobie reskryptem z dnia 20 Kwietnia Ner $\frac{1857}{1880}$ przepisanym, prowizorycznie obsadzać i na czasowo opróżnione przez to posady Nadchirurgów zdatnych i zasłużonych Podlekarzy awansować, z tym atoli warunkiem, ażeby zawsze 10 posad w szarży Nadchirurgów dla zgłaszających się cywilnych Magistrów chirurgii pozostawić otwartych. Ze względu na istniejący jeszcze dotąd znaczny niedostatek Lekarzy polowych, w obecnym stanie c. k. Armii, mianowicie w szarży Nad i Podlekarzy po-

lowych, tudzież z uwagi na zapewnienie ze strony Nadlekarskiéj Dyrekcyi polowéj, że nawet przy zrealizowaniu znacznych redukcyj w stanie c. k. Armii, liczba pozostających tym sposobem do dyspozycyi Lekarzy polowych po uwolnieniu przyjętych w naglącéj potrzebie do branży lekarsko polowéj nie odpowiednich indywiduów, nie będzie jeszcze dostateczną, zezwala się: że dopóki potrzebna liczba Lekarzy polowych przepisane stopnie naukowe posiadających, tudzież w inne wymagalności do otrzymania stałych posad opatrzonych, nie będzie mogła być skompletowaną, aby jeszcze i nadal przyjmowane były na czas potrzeby do branży lekarsko polowéj indywidua pomiędzy którymi jakkolwiek nie wszyscy z przepisanych systematem wymagalności i warunków wywieść się mogą, jednakże w miarę swego naukowego wykształcenia i wiadomości praktycznych do służby lekarsko polowéj w Szpitalach wojskowych mają być przyjmowane. Mogą więc i na przyszłość w myśl reskryptu ministerialnego z d. 20 Kwietnia 1849 r. Ner
1802/1889 Lekarze cywilni w proste dyplomy z doktoratu medycyny opatrzeni jako Nadlekarze polowi, oraz potrzebne wiadomości praktyczne posiadający aspiranci chirurgiczni za pomocników lekarsko polowych być przyjmowani, uznano atoli za potrzebę co do tego rodzaju indywiduów, co się tyczy ich wieku pod względem istniejącego dotąd wyjątkowego dobrodziejstwa, proponowanemu przez Nadlekarską Polową Dyrekcyą ograniczeniu dać miejsce, wedle którego 36 rok życia stanowi się za najwyższy stopień wieku dla wchodzących na czas potrzeby do służby lekarsko polowéj indywiduów. Co się zaś tyczy aspirantów żonatych, dla tych pozostawia się jeszcze dotychczasowe dobrodziejstwo, a zatém równie i na przyszłość dla wchodzących w służbę na czas potrzeby

Lekarzy polowych, że obowiązek składania kaucyi posagowej, pod warunkami reskryptem z dnia 9 Sierpnia b. r. Ner 3899 przepisanemi, ma że być uchylonym. Ponieważ zaś przyzwolenie na wypłatę gratyfikacyj po 150, 100 i 60 ZłR. m. k. dla indywiduów ze stanu cywilnego do branży lekarsko polowej wstępujących, w ostatnich czasach reskryptem z d. 26 Czerwca b. r. Ner 3131 na tak długo rozciągniętém zostało, dopóki brak Lekarzy w c. k. Armii zupełnie pokrytym nie zostanie, zatém i na przyszłość tak na stałe posady, jak i na czas potrzeby wchodzący do służby Lekarze polowi, dobrodziejstwa tego używać mają.

Tak jak Administracyi wojskowéj niezaprzeczone służy prawo, przyjętych tylko na czas potrzeby, jak skoro już do służby zdrowia w wojsku nie są potrzebni, uwalniać od obowiązków, tak równie tym indywiduom, po ośmnastomiesięczném wysłużeniu zostawia się moc żądania dymissyi, i wyjściu ich ze służby żadna przeszkoda czyniona być nie może; tym zaś którzy już jako niepotrzebni będą ze służby uwalniani, jednomiesięczna gaża odprawnego jest przyznaną. Co się tyczy ponawianego wniosku w konkluzyi rapportu na wstępie niniejszego rozporządzenia, względem poprawienia bytu c. k. Lekarzy Polowych, z takowym przy ograniczonych stosunkach finansowych odséła się Nadlekarską Dyrekcyą do zapadłych już poprzednio decyzyj w téj mierze.

Ner 2786. [140]

RADA ADMINISTRACYJNA

Okręgu Krakowskiego.

Uczyniony zapis summy Złotych Reńskich 2500 mon. kon. czyli Złp. 10000 przez PP. Wincentego i Elzbietę Hr. Wielopolskich pod

zarząd Arcybractwa Miłosierdzia i Banku Pobożnego oddanéj, na cele pobożne i dobroczynne, Rada Administracyjna do powszechnéj wiadomości niniejszym podaje.

Kraków dnia 12 Marca 1850 r.

Prezes
P. MICHAŁOWSKI.
Sekretarz Jlny
Wasilewski.

Ner 3218. [141]

RADA MIASTA KRAKOWA.

Podając do wiadomości, że świadectwo krajowości Wolfa Szömberg zagubioném zostało, wzywa znalazcę o złożenie takowego bez zwłoki w Biórze Kommissarza Obwodu V.

Kraków dnia 28 Lutego 1850 r.

Vice-Prezes
J. PAPROCKI.
Z. Sekretarz Jlny *Brudzyński.*

Ner. 950. [142]

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Postępując w myśl artykułu 12 Ustawy hipoteczuéj z roku 1844. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Prokuratora, wzywa wszystkich mających prawo do spadku po niegdy Reginie z Szczerbów czyli Szczerbińskich Ottowéj pozostałego, składającego się z folwarku Dajwer z gruntami pod L. 173 w Gm. VI. M. Krakowa położonego, aby się z

takowemi w przeciągu trzech miesięcy do Trybunału zgłosili, gdyż w przeciwnym razie, spadek ten zgłaszającej się Maryannie Bialikowej, przyznanym będzie.

Kraków dnia 25 Lutego 1850 r.

Prezes Trybunału
(1 r.) MAJER.
Z. Sekretarz Burzyński.

Ner 496. [136]

CESARSKO KROLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Na skutek podania P. Józefy Kritzler matki i opiekunki małoletnich Bernarda, Józefy i Franciszki Kritzlerów o przyznanie tymże małoletnim w spadku po ich ojcu Tomaszu Kritzler trzech domów, to jest: pod L. 11 lit. a i pod L. 11 lit. b w Gm. VI, tudzież pod L. 145 w Gm. IX Miasta Krakowa położonych. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Prokuratora, stósownie do artykułu 12 ust. hip. z r. 1844 wzywa wszystkich mogących mieć prawa do rzeczonego spadku, ażeby się z takowemi w przeciągu trzech miesięcy do Trybunału zgłosili, w przeciwnym bowiem razie spadek ten wyżéj wymienionym małoletnim przyznany zostanie.

Kraków dnia 1 Lutego 1850 r.

Sędzia Prezydujący
(2 r.) BRZEZIŃSKI.
Z. Sekretarz *Burzyński.*